

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Regulamentul Privind Digitalizarea – Notificări Din Partea Statelor Membre](#) > [Sweden](#)

Regulamentul privind digitalizarea – notificări din partea statelor membre

Conținut furnizat de
Suedia

Suedia

Această pagină conține informații privind notificările transmise de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2844.

Informațiile în temeiul articolului 17 alineatul (1)

(a) Portaluri IT naționale pentru comunicarea cu instanțele judecătorești sau cu alte autorități

Suedia nu dispune de un portal IT național echivalent cu cel introdus de Regulamentul privind digitalizarea. Autoritățile din Suedia au propriile platforme digitale unde furnizează servicii și informații. De exemplu, Administrația Națională a Instanțelor din Suedia (*Domstolsverket*), Autoritatea suedeză de executare silită (*Kronofogdemyndigheten*) și Agenția fiscală suedeză (*Skatteverket*) dispun pe site-urile lor de servicii electronice pe care persoanele fizice și societățile le pot utiliza pentru a comunica cu autoritățile.

De exemplu, serviciul electronic furnizat de Administrația Națională a Instanțelor din Suedia permite publicului să depună documente fără a le semna. De asemenea, poate fi utilizat ca formular de contact și oferă o formă de contact mai sigură decât e-mailul obișnuit. Există, de asemenea, un serviciu electronic pentru semnarea și transmiterea documentelor în format digital, care îi permite publicului să semneze documente în format digital și să le transmită în format digital instanțelor și consiliilor de administrație din cadrul instanțelor din Suedia. Serviciul electronic poate fi accesat prin intermediul *domstol.se* și necesită identificare electronică. Un alt exemplu este Autoritatea suedeză de executare silită, care dispune de un serviciu electronic care facilitează plăți bancare electronice pentru plăți transfrontaliere. Informații cu privire la acest tip de plăți sunt disponibile pe site-ul Autorității suedeze de executare silită. Agenția fiscală suedeză dispune, de asemenea, de un serviciu electronic care facilitează plăți bancare electronice pentru plăți transfrontaliere, de exemplu pentru plățile pentru un certificat european de moștenitor. Informații despre acest tip de plăți sunt disponibile pe site-ul Agenției fiscale suedeze. Pentru mai multe detalii, a se vedea mai jos litera (d) Metode electronice de plată.

Nu există un serviciu electronic unic pentru toate autoritățile. În schimb, fiecare serviciu este pus la dispoziție prin intermediul site-ului web al fiecărei autorități, care este accesibil tuturor, indiferent de țara în care se află. Cu toate acestea, condițiile prealabile pentru utilizarea diferitelor servicii electronice pot varia în funcție de tipul de cauză și de scopul serviciului. Pentru informații despre posibilitatea de a utiliza videoconferințele în cadrul procedurilor transfrontaliere, consultați răspunsurile de mai jos.

(B) Legislația națională privind folosirea videoconferințelor în materie civilă și comercială

Atunci când o audiere trebuie să aibă loc în instanță în temeiul unuia dintre actele juridice care intră sub incidența articolului 5, procedurilor li se aplică normele procedurale din Codul de procedură judiciară și din Legea privind chestiunile judiciare (1996:242), în plus față de normele direct aplicabile prevăzute în regulamente.

a)

Codul de procedură judiciară se aplică soluționării cauzelor civile, și anume litigiilor civile și comerciale. Din capitolul 5 secțiunea 10 din Codul de procedură judiciară rezultă că instanța poate decide, dacă există motive în acest sens, ca o persoană care urmează să participe la o audiere să poată participa prin transmisie audio sau audiovizuală. Pentru a aprecia dacă există motive pentru o participare prin transmisie audio sau audiovizuală, instanța trebuie să ia în considerare, printre altele, costurile și inconveniențele care ar fi cauzate de înfățișarea în sala de judecată a persoanei care urmează să participe la o audiere. Faptul că o parte sau o persoană care participă la o audiere are reședința în afara Suediei este un motiv tipic pentru ca instanța să permită participarea prin videoconferință, având în vedere costurile și inconveniențele pe care le-ar implica o înfățișare personală. În cele din urmă, instanța este cea care decide în această privință. În plus, dispoziția prevede că o persoană care participă la o audiere prin transmisie audio sau audiovizuală este considerată a se fi înfățișat fizic în sala de judecată. Aceasta înseamnă că normele procedurale care se aplică persoanei care participă la ședință prin videoconferință sunt aceleași cu cele care s-ar aplica în cazul în care persoana s-ar fi prezentat fizic în sala de judecată.

Dispozițiile capitolului 5 articolul 10 din Codul de procedură judiciară înseamnă, de asemenea, că normele naționale generale privind drepturile și obligațiile procedurale se aplică unei persoane care participă prin videoconferință, inclusiv în ceea ce privește notificarea sau comunicarea actelor și citațiile (a se vedea, printre altele, capitolul 9 din Codul de procedură judiciară și articolul 3 din Legea privind notificarea sau comunicarea actelor), dreptul la interpretare și traducere (a se vedea capitolul 5 articolul 6 și capitolul 33 articolul 9 din Codul de procedură judiciară), dreptul la despăgubiri pentru înfățișările la audieri (capitolul 36 articolul 24 și capitolul 37 articolul 3 din Codul de procedură judiciară), sancțiunile, amenzile și aducerea cu mandat în caz de absență de la audiere (a se vedea, printre altele, capitolul 9 articolele 7-10 și capitolul 32 din Codul de procedură judiciară) și căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești (a se vedea capitolul 49 din Codul de procedură judiciară).

Legea privind chestiunile judiciare (1996:242), care se aplică soluționării anumitor cauze care nu trebuie tratate în temeiul Codului de procedură judiciară, se referă, în esență, la dispozițiile Codului de procedură judiciară privind drepturile și obligațiile procedurale, inclusiv în ceea ce privește sancțiunile, amenzile și aducerea cu mandat (articolul 43), precum și interpretarea și traducerea (articolul 48). Actul prevede, de asemenea, că în cazul participării prin transmisie audio sau audiovizuală (articolul 21) se aplică dispozițiile capitolului 5 articolul 10 din Codul de procedură judiciară.

Mai multe informații cu privire la drepturile și obligațiile unei persoane citate în instanță și la modul în care se desfășoară în practică o audiere pot fi găsite pe [site-ul web al instanțelor din Suedia](#).

Regulamentul (UE) nr. 606/2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă a fost pus în aplicare, printre altele, în actul (2015:197) care conține dispoziții suplimentare la Regulamentul UE privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă. În conformitate cu articolul 3 din această lege, Legea privind aspectele judiciare (1996:242) se aplică procedurilor de modificare a măsurilor de protecție în temeiul articolului 11 și procedurilor de respingere a recunoașterii sau al executării măsurilor de protecție în temeiul articolului 13 din regulamentul UE.

b)

În temeiul articolului 3 din Legea care conține dispoziții suplimentare la Regulamentul UE privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, instanța districtuală este instanța competentă în cadrul procedurilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 606/2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă.

c)

Nu există obstacole formale în calea convocării unei audieri de către o instanță din proprie inițiativă. Cu toate acestea, în practică, audierile sunt adesea organizate la cererea părților sau în consultare cu acestea.

d)

Instrumentele de videoconferință disponibile sunt Cisco și Mividas.

Informații suplimentare pot fi găsite pe [site-ul web al instanțelor din Suedia](#).

e)

O cerere de videoconferință poate fi înaintată instanței în orice moment înainte de ședință. Nu există cerințe privind forma unei astfel de cereri. Prin urmare, cererea poate fi adresată instanței verbal, în scris sau electronic. În mod normal, instanța se va pronunța cu privire la cerere în timp util înainte de ședință, dar nu există termene legale. Hotărârea instanței cu privire la modul în care persoana trebuie să participe nu poate fi contestată în cursul procedurii, ci numai în contextul unei hotărâri definitive cu privire la cauză.

f)

Toate audierile sunt înregistrate audio și video, astfel încât acestea să poată fi reproduse în instanțele superioare în cazul în care cauza este atacată (capitolul 6 articolul 6 din Codul de procedură judiciară). Întrucât audierile sunt înregistrate, părțile la procedură nu trebuie, de obicei, să se prezinte în fața instanței superioare pentru a-și prezenta din nou probele. Fișierul audio este un document public care poate fi pus la dispoziția publicului la cerere dacă nu există motive de confidențialitate. Fișierul video nu este pus la dispoziția publicului. După pronunțarea unei hotărâri în cauză, materialele video sunt distruse. Normele privind înregistrarea audierilor se aplică, de asemenea, cauzelor transfrontaliere.

g)

Confidențialitatea este garantată prin măsuri tehnice și practice, în funcție de circumstanțele cauzei. De exemplu, un avocat poate vorbi separat cu clientul său printr-o conexiune într-o cameră adiacentă a instanței.

h)

Câteva informații generale privind modul de participare prin intermediul înregistrării audio și video sunt disponibile pe site-ul web al instanțelor din Suedia (domstol.se). Măsurile practice detaliate specifice fiecărei cauze țin de competența instanței sesizate. Nu există acces la tehnologia de conversie a vocii în text.

i)

Informațiile cu privire la modul în care va avea loc videoconferința sunt furnizate părților în fiecare cauză specifică. Instanța are, de asemenea, responsabilitatea de a informa persoana care participă prin videoconferință cu privire la modul de a face acest lucru. Informațiile cuprind tot ceea ce persoana trebuie să știe pentru a se conecta și a participa la audiere. Persoanele cu deficiențe de auz au posibilitatea de a beneficia de proteze auditive.

j-m)

Normele procedurale care se aplică persoanei care participă la audiere prin videoconferință sunt aceleași cu cele care s-ar aplica dacă ar fi prezentă fizic în sala de judecată. Pentru mai multe informații, a se vedea litera (a). Măsurile practice detaliate specifice fiecărei cauze sunt stabilite în consultare cu părțile.

n)

Traficul de videoconferințe, infrastructura pentru videoconferințe și sistemele de videoconferință sunt protejate, printre altele, prin criptare și firewall.

(b) Legislația națională privind folosirea videoconferințelor în materie penală

Atunci când o audiere trebuie să aibă loc în instanță în temeiul oricăruia dintre actele juridice care intră sub incidența articolului 6, procedurilor li se aplică normele procedurale din Codul de procedură judiciară și din Legea privind chestiunile judiciare (1996:242), în plus față de normele direct aplicabile prevăzute în regulamente.

a)

Codul de procedură judiciară se aplică tratării cauzelor penale. Din capitolul 5 secțiunea 10 din Codul de procedură judiciară rezultă că instanța poate decide, dacă există motive în acest sens, ca o persoană care urmează să participe la o audiere să poată participa prin transmisie audio sau audiovizuală. Pentru a aprecia dacă există motive pentru o participare prin transmisie audio sau audiovizuală, instanța trebuie să ia în

considerare, printre altele, costurile și inconvenientele care ar fi cauzate de înfățișarea în sala de judecată a persoanei care urmează să participe la o audiere. Faptul că o parte sau o persoană care participă la o audiere are reședința în afara Suediei este un motiv tipic pentru ca instanța să permită participarea prin videoconferință, având în vedere costurile și inconvenientele pe care le-ar implica o înfățișare personală. În cele din urmă, instanța este cea care decide în această privință. În plus, dispoziția prevede că o persoană care participă la o audiere prin transmisie audio sau audiovizuală este considerată a se fi înfățișat fizic în sala de judecată. Aceasta înseamnă că normele procedurale care se aplică persoanei care participă la ședință prin videoconferință sunt aceleași cu cele care s-ar aplica în cazul în care persoana s-ar fi prezentat fizic în sala de judecată.

Dispozițiile capitolului 5 articolul 10 din Codul de procedură judiciară înseamnă, de asemenea, că normele naționale generale privind drepturile și obligațiile procedurale se aplică unei persoane care participă prin videoconferință, inclusiv în ceea ce privește notificarea sau comunicarea actelor și citațiile (a se vedea inclusiv capitolul 9 din Codul de procedură judiciară și articolul 3 din Legea privind notificarea sau comunicarea actelor), dreptul la interpretare și traducere (a se vedea capitolul 5 articolul 6 și capitolul 33 articolul 9 din Codul de procedură judiciară), dreptul la despăgubiri pentru înfățișările la audieri (capitolul 36 articolul 24 și capitolul 37 articolul 3 din Codul de procedură judiciară), sancțiunile, amenzile și aducerea cu mandat în caz de absență de la audiere (a se vedea, printre altele, capitolul 9 articolele 7-10 și capitolul 32 din Codul de procedură judiciară) și căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești (a se vedea capitolul 49 din Codul de procedură judiciară).

Legea privind chestiunile judiciare (1996:242), care se aplică soluționării anumitor cauze care nu trebuie tratate în temeiul Codului de procedură judiciară, se referă, în esență, la dispozițiile Codului de procedură judiciară privind drepturile și obligațiile procedurale, inclusiv în ceea ce privește sancțiunile, amenzile și aducerea cu mandat (articolul 43), precum și interpretarea și traducerea (articolul 48). Actul prevede, de asemenea, că în cazul participării prin transmisie audio sau audiovizuală (articolul 21) se aplică dispozițiile capitolului 5 articolul 10 din Codul de procedură judiciară.

Mai multe informații cu privire la drepturile și obligațiile persoanei citate în instanță și la modul în care se desfășoară în practică o audiere pot fi găsite pe [site-ul web al instanțelor din Suedia](#).

- Decizia-cadru 2002/584/JHA a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre a fost pusă în aplicare, printre altele, prin Legea (2003:1156) privind predarea din Suedia în temeiul unui mandat european de arestare. Audițiile în temeiul articolelor 18 și 19 din Decizia-cadru privind mandatul european de arestare sunt reglementate de aceleași dispoziții procedurale ca cele care se aplică în cursul anchetelor preliminare naționale, care sunt prevăzute în esență în Codul de procedură judiciară.
- Decizia-cadru 2008/909/JHA a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană a fost pusă în aplicare, printre altele, prin Legea (2015:96) privind recunoașterea și executarea pedepselor privative de libertate în Uniunea Europeană. În temeiul acestei legi, Legea privind chestiunile judiciare (1996: 242) se aplică procedurilor în care are loc o audiere în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind digitalizarea.
- Decizia-cadru 2008/947/JHA a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative a fost pusă în aplicare, printre altele, prin Legea (2015:650) privind recunoașterea și executarea pedepselor în Uniunea Europeană. În temeiul acestei legi, atât Codul de procedură judiciară, cât și Legea privind chestiunile judiciare (1996-242) se aplică procedurilor în care are loc o audiere în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind digitalizarea.
- Decizia-cadru 2009/829/JHA a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă a fost pusă în aplicare, printre altele, prin Legea (2015:485) privind recunoașterea și monitorizarea deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară în Uniunea Europeană. În temeiul acestei legi, Codul de procedură judiciară se aplică procedurilor în care are loc o audiere în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind digitalizarea.
- Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție a fost pusă în aplicare, printre altele, prin Legea (2015:642) privind ordinul european de protecție. În temeiul acestei legi, Legea privind chestiunile judiciare (1996: 242) se aplică procedurilor în care are loc o audiere în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind digitalizarea.
- Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind

recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare a fost pus în aplicare, printre altele, prin Legea (2020: 968) care conține dispoziții suplimentare la Regulamentul UE privind indisponibilizarea și confiscarea activelor. În temeiul acestei legi, Legea privind chestiunile judiciare (1996: 242) se aplică procedurilor în care are loc o audiere în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind digitalizarea.

b)

O cerere de videoconferință poate fi înaintată instanței în orice moment înainte de ședință. Nu există cerințe privind forma unei astfel de cereri. Prin urmare, cererea poate fi adresată instanței verbal, în scris sau electronic. În mod normal, instanța se va pronunța cu privire la cerere în timp util înainte de ședință, dar nu există termene legale. Hotărârea instanței cu privire la modul în care persoana trebuie să participe nu poate fi contestată în cursul procedurii, ci numai în contextul unei hotărâri definitive cu privire la cauză.

c)

Informațiile cu privire la modul în care va avea loc videoconferința sunt furnizate părților în fiecare cauză specifică. Instanța are, de asemenea, responsabilitatea de a informa persoana care participă prin videoconferință cu privire la modul de a face acest lucru. Informațiile cuprind tot ceea ce persoana trebuie să știe pentru a se conecta și a participa la audiere. Persoanele cu deficiențe de auz au posibilitatea de a beneficia de proteze auditive.

d)

Confidențialitatea este garantată prin măsuri tehnice și practice, în funcție de circumstanțele cauzei. De exemplu, avocatul public poate vorbi separat cu clientul său printr-o conexiune într-o cameră adiacentă a instanței.

e)

În conformitate cu legea, în cazul în care o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani este citată să participe la o audiere, tutorele tânărului sau o altă persoană responsabilă cu îngrijirea și creșterea tânărului trebuie să fie notificată cu privire la citație, cu excepția cazului în care există motive speciale pentru a nu face acest lucru. Astfel de motive speciale pot fi, de exemplu, faptul că notificarea tutorelui poate fi considerată mai dăunătoare decât benefică pentru tânăr sau că, în mod evident, notificarea tutorelui nu ar îndeplini nicio funcție. O obligație similară de a notifica un tutore se aplică în cadrul procedurilor penale atunci când tânărul este citat pentru că a fost acuzat de săvârșirea unei infracțiuni. Obligația de a informa tutorii și alte persoane se aplică indiferent de modul în care are loc audierea, inclusiv atunci când aceasta are loc prin videoconferință.

f)

Toate audierile sunt înregistrate audio și video, astfel încât acestea să poată fi reproduse în instanțele superioare în cazul în care cauza este atacată (capitolul 6 articolul 6 din Codul de procedură judiciară). Întrucât audierile sunt înregistrate, părțile la procedură nu trebuie, de obicei, să se prezinte în fața instanței superioare pentru a-și prezenta din nou probele. Fișierul audio este un document public care poate fi pus la dispoziția publicului la cerere dacă nu există motive de confidențialitate. Fișierul video nu este pus la dispoziția publicului. După pronunțarea unei hotărâri în cauză, materialele video sunt distruse. Normele privind înregistrarea audierilor se aplică, de asemenea, cauzelor transfrontaliere.

g)

Se poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii privind participarea prin videoconferință în legătură cu o hotărâre definitivă pentru toate procedurile legate de Deciziile-cadru 2008/909/JHA, 2008/947/JHA, 2009/829/JHA, Directiva 2011/99/UE și Regulamentul (UE) 2018/1805. În contextul unei căi de atac, persoana acuzată, suspectată, condamnată sau afectată în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1805 poate susține că drepturile sale în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind digitalizarea au fost încălcate. În cazul în care instanța este de acord cu respectiva apreciere, aceasta poate fie să modifice hotărârea în favoarea reclamantului, fie să trimită cauza spre rejudecare de către instanța inferioară, fie să organizeze o nouă audiere pentru a rectifica eroarea săvârșită de instanța inferioară.

Procurorul poate dispune o audiere în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JHA privind mandatul european de arestare. Comportamentul și deciziile incorecte ale unui procuror în cadrul unei anchete preliminare pot fi revizuite în cadrul activităților de supraveghere ale Ministerului Public suedez. În cadrul audierilor pe fond din Suedia, instanțele suedeze aplică principiul liberei aprecieri a probelor (capitolul 35 articolul 1 din Codul de procedură judiciară). Prin urmare, în temeiul dreptului suedez, sunt permise, ca regulă generală, toate formele de probă. Faptul că, de exemplu, probele au fost obținute cu încălcarea unei anumite norme juridice nu împiedică, în principiu, prezentarea acestora în cadrul unei proceduri judiciare. În cazul în care, în cadrul liberei sale aprecieri a probelor, instanța identifică motive pentru a pune în discuție modul în care au fost obținute probele, instanța poate considera că informațiile au o valoare probatorie redusă sau inexistentă. De asemenea, este posibil să se acorde despăgubiri pentru încălcarea care a condus la obținerea necorespunzătoare a probelor, de exemplu prin reducerea pedepsei. Prin urmare, informațiile obținute cu încălcarea articolului 6 din Regulamentul privind digitalizarea pot avea o valoare probatorie redusă sau inexistentă sau pot conduce la o reducere a pedepsei.

În cazul în care drepturile unei persoane în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind digitalizarea au fost încălcate, acestea pot solicita despăgubiri pentru exercitarea incorectă a autorității publice [a se vedea capitolul 3 din Legea privind răspunderea civilă (1972:207)].

h)

Instrumentele de videoconferință disponibile sunt Cisco și Mividas.

Informații suplimentare pot fi găsite pe [site-ul web al instanțelor din Suedia](#).

i)

Câteva informații generale privind modul de participare prin intermediul înregistrării audio și video sunt disponibile pe site-ul web al instanțelor din Suedia ([domstol.se](#)). Măsurile practice detaliate specifice fiecărei cauze țin de competența instanței sesizate. Instanța are, de asemenea, responsabilitatea de a informa persoana care participă prin videoconferință cu privire la modul de a face acest lucru. Informațiile includ tot ceea ce persoana trebuie să știe pentru a se conecta și a participa la audiere.

j)

Nu există acces la tehnologia de conversie a vocii în text.

k-m)

Normele procedurale aplicabile persoanei care participă la audiere prin videoconferință sunt aceleași cu cele care s-ar aplica în cazul în care persoana s-ar fi prezentat fizic în sala de judecată. Pentru mai multe informații, a se vedea litera (a).

n)

Traficul de videoconferințe, infrastructura pentru videoconferințe și sistemele de videoconferință sunt protejate, printre altele, prin criptare și firewall.

(c) Taxe judiciare în materie civilă și comercială

Informațiile privind taxele pentru cauzele în instanță sunt prevăzute în Ordonanța (1987:452) privind onorariile instanțelor de drept comun. Pentru informații privind taxele percepute de alte autorități, după caz, a se vedea punctele relevante de mai jos.

Somația europeană de plată

În cauzele tratate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, taxa de depunere a cererii este de 300 SEK, conform articolului 1 din Ordonanța (1992:1094) privind taxele la Autoritatea suedeză de executare silită (FAK). Articolul 5 din Legea privind procedura europeană de somație de plată (2008:879) prevede că taxa de depunere a cererii trebuie plătită în avans de către solicitant. În cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată în altă țară din UE, cealaltă țară poate, în unele

cazuri, să perceapă o taxă pentru notificare sau comunicare. Taxa este plătită de solicitant.

Potrivit articolului 17 din *FAK*, în cauzele privind obținerea de informații privind conturile bancare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 655/2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială, se percepe o taxă de 300 SEK.

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă

Pentru procedura cu privire la cererile cu valoare redusă se percepe o singură taxă, care se plătește atunci când cererea este depusă la instanță. Nu se percepe alte taxe pentru procedură sau pentru măsurile procedurale. Valoarea totală a procedurii constă în cuantumul taxei de depunere a cererii care, după 1 iulie 2014, se ridică la 900 SEK [anexa la Ordonanța (1987: 452) privind taxele instanțelor de drept comun].

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Dispozițiile privind taxele judiciare sunt prevăzute în Ordonanța (1987:452) privind taxele pentru sesizarea instanțelor de drept comun. Taxa pentru o cerere de emitere a unei ordonanțe asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare este de 2 800 SEK. Taxa trebuie achitată la depunerea cererii în instanță.

Regulamentul privind succesiunile

Agenția fiscală suedeză percepe următoarele taxe în temeiul articolului 2 din Ordonanța (2015:422) care conține dispoziții suplimentare la Regulamentul UE privind succesiunile și al articolului 10 din Ordonanța (1992:191) privind taxele:

- cerere de certificat de moștenitor – taxă de depunere a cererii de 1 660 SEK;
- cerere pentru o nouă copie certificată a unui certificat de moștenitor sau pentru un certificat de moștenitor care a fost deja eliberat – taxă de depunere a cererii în valoare de 320 SEK;
- cerere de prelungire a perioadei de valabilitate a unei copii certificate a unui certificat de moștenitor – taxă de depunere a cererii de 320 SEK.

Alte reglementări

Nu au fost identificate taxe pentru alte regulamente, și anume Regulamentul privind insolvența, regulamentele privind regimurile matrimoniale, Regulamentul Bruxelles II și Regulamentul privind obligațiile de întreținere.

Taxele de executare percepute de Autoritatea suedeză de executare silită

În cauzele de recuperare a creanțelor și în alte cauze de executare silită, taxa de bază este de 600 SEK, articolele 5-6 din *FAK*. În cauzele individuale de poprire, se percepe o taxă de bază pentru fiecare an al cauzei.

În cazul vânzării silite a bunurilor mobile, se percepe o taxă de vânzare. Taxa de vânzare este de 4 % din prețul de achiziție, articolul 11 din *FAK*.

În cazul vânzării silite a unui bun imobil, se percepe taxe de pregătire și de vânzare.

Taxa de pregătire este de 1 % din valoarea evaluată a proprietății. Taxa de vânzare este de 4 % din prețul de achiziție. Suma dintre taxa de pregătire și taxa de vânzare nu trebuie să fie mai mică de 20 % sau mai mare de 150 % din valoarea de bază a prețului, articolul 12 din *FAK*.

În temeiul articolului 13 din *FAK*, se percepe o taxă specială atunci când o măsură în cauză implică un cost special pentru stat. Taxa este aceeași cu costul. De exemplu, o taxă specială poate fi o taxă pentru depozitare după evacuare. Nu se percepe nicio taxă specială pentru costurile statului, de exemplu, pentru notificarea sau comunicarea actelor sau pentru interpreți, articolul 14 din *FAK*.

Pentru taxe în alte cazuri, a se vedea secțiunea 17 din *FAK*.

Cu privire la răspunderea reclamantei pentru plata cheltuielilor de judecată

Ca regulă generală, Autoritatea suedeză de executare silită obligă pârâtul/debitorul la plata cheltuielilor de

judecată. În cazul în care nu este posibil să se perceapă taxe pârâtului/debitorului, reclamantul este, de obicei, răspunzător pentru costuri, a se vedea capitolul 17 articolele 2-4 din Codul privind executarea silită.

În cauzele având ca obiect sechestrul pentru indemnizațiile de întreținere și daunele rezultate din săvârșirea unei infracțiuni, solicitantul nu este răspunzător pentru costurile de executare, a se vedea capitolul 17 articolul 3 al doilea paragraf și capitolul 7 articolul 14 alineatele (1) și (4) din Codul privind executarea silită.

Autoritatea suedeză de executare silită poate cere solicitantului să plătească taxa în avans, a se vedea capitolul 17 articolului 5 din Codul privind executarea silită și articolul 4 primul și al doilea paragraf din FAK.

(d) Metode de plată electronică

Există două metode alternative de plată a taxelor de cerere percepute în temeiul ordonanței (1987:452) privind taxele instanțelor de drept comun. Una utilizând cu un card de debit/credit, iar cealaltă este în contul bancar al băncii Bank Giro aparținând instanțelor din Suedia. Ambele metode de plată sunt disponibile [pe site-ul web al instanțelor suedeze](#). Plățile prin card de debit/credit pot fi efectuate din afara granițelor Suediei. În mod similar, informațiile privind IBAN și BIC sunt disponibile în documentele de plată create în cadrul serviciului de plată. Pe baza acestor informații, străinii au posibilitatea de a efectua plăți către instanțele din Suedia. Informațiile necesare pentru cardurile de debit/credit pot fi găsite în serviciul de plată. Bank Giro și informațiile de referință pentru plată sunt create de serviciul de plată în momentul efectuării plății.

Agenția fiscală suedeză dispune de un serviciu electronic care facilitează plăți bancare electronice pentru plăți transfrontaliere, de exemplu pentru plățile pentru un certificat european de moștenitor. Informații despre acest tip de plăți pot fi găsite pe [site-ul Agenției fiscale suedeze](#).

Autoritatea suedeză de executare silită pune la dispoziție opțiunea plăților bancare electronice pentru plățile transfrontaliere. Informații despre acest tip de plăți pot fi găsite pe [site-ul Agenției suedeze pentru executarea silită](#).

Articolul 17 alineatul (2) – Notificare privind utilizarea timpurie a sistemului informatic descentralizat

Suedia nu este pregătită să înceapă să utilizeze sistemul descentralizat din timp, ca parte a cooperării prevăzute în Regulamentul privind digitalizarea.

Articolul 17 alineatul (2) Notificare privind folosirea timpurie a videoconferințelor în materie civilă și comercială

Suedia nu este pregătită să înceapă să aplice din timp articolul 5 din Regulamentul privind digitalizarea.

Articolul 17 alineatul (2) Notificare privind folosirea timpurie a videoconferințelor în materie penală

Suedia nu este pregătită să înceapă să aplice din timp articolul 6 din Regulamentul privind digitalizarea.

Ultima actualizare: 13/04/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.